

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 489/2024-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľov **1/ ARTRA, s.r.o.**, Víťazná 394/44, Partizánske, **2/ JANOLI, s.r.o.**, Uzovce 26, **3/ ČECHOVO, s.r.o.**, Námestie slobody 39, Sabinov, **4/ JASTA Slovakia, s.r.o.**, Orechová 5, Prešov, a **5/ Ing. Jaroslava Marinicu - MARINI**, Malinová 13681/20, Prešov, zastúpených **URBAN & PARTNERS s. r. o.**, advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. BA-8Sa/46/2023 po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 506/2023-61 z 24. januára 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnými sťažnosťami, ktoré boli ústavnému súdu doručené 26. augusta 2024 a konania o nich boli spojené na spoločné konanie, domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom správneho súdu po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 506/2023 z 24. januára 2024 (ďalej len „skorší nález“), ktorý nadobudol právoplatnosť 13. februára 2024. Týmto bolo vyslovené, že postupom správneho súdu v konaní o žalobe sťažovateľov z marca 2019 boli porušené ich ústavné práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote, správny súd bolo prikázané konať bez zbytočných prietáhov a sťažovateľom bolo priznané finančné zadosťučinenie po 500 eur.

2. K postupu správneho súdu po skoršom nálezú ústavného súdu sťažovatelia uvádzajú len to, že správny súd po právoplatnosti skoršieho nálezú mal nariadiť pojednávanie na 23. máj 2024. O jeho priebehu nič bližšie neuvádzajú. Sťažovatelia k ústavnej sťažnosti priložili skorší nález ústavného súdu a uznesenia súdov, ktoré boli v namietanom konaní vydané ešte pred skorším

nálezom. Sťažovatelia porušenie ústavných práv identifikujú v tom, že správny súd po skoršom náleze nariadil len jedno pojednávanie a konanie trvá takmer päť a pol roka.

II.

3. K ústavným sťažnostiam v rozpore s § 123 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nie sú pripojené žiadne dôkazy o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu ústavných práv sťažovateľov. Takýmito dôkazmi nie sú rozhodnutia správnych súdov z obdobia pred právoplatnosti skoršieho nálezu a ani samotný nález ústavného súdu, ktoré dokazujú zásah do práv sťažovateľa, ktorý bol posúdený už skorším nálezhom ústavného súdu. Skutkové dôvody ústavnej sťažnosti spočívajúce len v strohom tvrdení o nariadení pojednávania správnym súdom na 23. máj 2024 bez jeho opisu sú nekonkrétne, a preto ich nemožno považovať za dostatočné tak, ako to predpokladá § 123 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde. Ústavné sťažnosti tak nemajú náležitosti ustanovené zákonom, a preto boli podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnuté.

4. Nebol dôvod na to, aby ústavný súd postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde tieto nedostatky ústavných sťažnosti naprával tak, že by sťažovateľov na ich odstránenie vyzval. Sťažovatelia namiesto toho, aby uviedli konkrétne skutkové tvrdenia a tieto podložili spôsobom predpokladaným zákonom o ústavnom súde, predovšetkým dôkazom o nariadení a priebehu pojednávania z 23. mája 2024, zbytočne v piatich samostatných ústavných sťažnostiach vždy na deviatich stranách uvádzajú rozvláchnu argumentáciu, ktorej základom je neadresná a neprehľadná judikatórna koláž.

5. Okrem toho nie každý zistený priedah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie ústavných práv (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Od posledného nálezu ústavného súdu do podania ústavných sťažnosti sťažovateľov uplynula doba niečo viac ako polroka, počas ktorého správny súd nariadil jedno pojednávanie. Takýto postup správneho súdu neodôvodňuje záver o opätovnom porušení ústavných práv sťažovateľov. Intenzita zásahu do ústavných práv sťažovateľov bola zohľadnená v nedávnom náleze ústavného súdu a zo strohého opisu postupu správneho súdu, ktorý sa nevyznačoval úplnou nečinnosťou, nemožno dospieť k záveru o opätovnom porušení ústavných práv sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu